

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1344/2555

พนักงานอัยการจังหวัดเพชรบูรณ์ โจทก์ นางสมคิด ศรีวรรณ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 195, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 67, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 86, ป.วิ.อ. มาตรา 212, ป.อ. มาตรา 32

ย่อ / หลักกฎหมาย

พฤติการณ์ของจำเลยที่ 2 ที่รับเมทแอมเฟตามีนที่จำเลยที่ 1 มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ในขณะที่จำเลยที่ 1 วิ่งหลบหนีสืบตำรวจเอกหญิง ศ. เข้าไปในบ้าน จากนั้นจำเลยที่ 2 ให้นำเมทแอมเฟตามีนที่ได้รับไปโยนทิ้งลงในโถส้วม ทั้งยังตักน้ำเพื่อราดเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวทิ้งลงไปในคอกห่าน แสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ 2 รู้เห็นเป็นใจกับจำเลยที่ 1 ที่มีเมทแอมเฟตามีนจำนวน 34 เม็ดดังกล่าวไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำเลยที่ 2 จึงเป็นตัวการร่วมกับจำเลยที่ 1 กระทำความผิด ซึ่งปัญหาว่าการกระทำของจำเลยที่ 2 เป็นตัวการหรือผู้สนับสนุน เป็นปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้โจทก์จะมีได้ฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยเองได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66, 67, 102 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 83, 91 คืบชนบัตรล้อชื่อของกลางแก่เจ้าของ และรับเมทแอมเฟตามีน กระเป๋า และเงินสดของกลาง จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง, 66 วรรคหนึ่ง, 102 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 เป็นความผิดหลายกรรมให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน จำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 5 ปี ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุกจำเลยทั้งสองมีกำหนดคนละ 5 ปี รวมจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 10 ปี จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพชั้นจับกุมและชั้นสอบสวนเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก จำเลยที่ 1 มีกำหนด 6 ปี 8 เดือนยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 ข้อหาจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน คืบชนบัตรล้อชื่อให้แก่เจ้าของรับเมทแอมเฟตามีน และกระเป๋าของกลาง คืบชนบัตรจำนวน 5,000 บาท ให้แก่จำเลยที่ 2 ค่าชออื่นนอกจากนี้ให้ยกเสีย จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง (เดิม), 66 วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไขใหม่) ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 86 สำหรับจำเลยที่ 1 เป็นความผิดหลายกรรมให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน จำคุก 4 ปี ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายจำคุก 5 ปี รวมจำคุก 9 ปี ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้ว คงจำคุก 6 ปี จำเลยที่ 2 ฐานเป็น

ผู้สนับสนุนในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุก 3 ปี 4 เดือน นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยทั้งสองฎีกาโดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่ามีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 2 ว่าจำเลยที่ 2 เป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดของจำเลยที่ 1 ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายตามที่ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษาหรือไม่ โจทก์มีสืบตำรวจเอกหญิงศุทธิณีและร้อยตำรวจโทสุระพันธ์เบิกความเป็นพยาน โดยสืบตำรวจเอกหญิงศุทธิณีเบิกความว่า เมื่อวิ่งตามจำเลยที่ 1 เข้าทางประตูด้านหลังบ้าน จนโผล่พ้นประตูบ้านเห็นจำเลยที่ 1 ยืนวัตถุสิ่งหนึ่งให้จำเลยที่ 2 จำเลยที่ 2 รับมาแล้วก็วิ่งเข้าห้องน้ำ พยานตามไปเห็นจำเลยที่ 2 กำลังต้มน้ำจะใช้ราดโกส่วมพยานเชื่อว่าจำเลยที่ 1 จะทิ้งวัตถุที่ได้รับมาลงโกส่วม จึงกระชากตัวจำเลยที่ 2 ออกมาทำให้ชั้นน้ำที่จำเลยที่ 2 ถือหลุดตกลงพื้น จำเลยที่ 1 วิ่งพรวดเข้ามาหยิบชั้นน้ำไปต้มน้ำจะราดโกส่วม พยานจึงแย่งชั้นน้ำจากจำเลยที่ 1 จำเลยที่ 2 ซึ่งลืมนั่งอยู่กับพื้นจะลุกขึ้นจุดพยานไม่ให้เข้าไปแย่งชั้นน้ำจากจำเลยที่ 1 แต่พยานก็แย่งมาได้ พยานได้ตะโกนเรียกเจ้าพนักงานตำรวจที่มาด้วยกันให้เข้าไปช่วยเหลือ ร้อยตำรวจโทสุระพันธ์วิ่งเข้ามาสั่งให้จำเลยทั้งสองหยุด พยานเปิดฝาโกส่วมขึ้นมาพบก้อนดินน้ำมันสีส้มทรงกลม ลักษณะก้อนใหญ่กว่าที่ได้รับมาจากสายลับไม่มาก อยู่ในคอห่าน โดยร้อยตำรวจโทสุระพันธ์เบิกความสอดคล้องกับคำเบิกความของสืบตำรวจเอกหญิงศุทธิณีว่า เห็นสืบตำรวจเอกหญิงศุทธิณีกับจำเลยทั้งสองกำลังแย่งชั้นน้ำกันในห้องน้ำและเมื่อตรวจสอบก้อนดินน้ำมันดังกล่าวพบว่าเป็นเมทแอมเฟตามีนจำนวน 34 เม็ด ถูกห่อหุ้มไว้ด้วยกระดาษตะกั่วของในซองซองบุหรี ลักษณะการห่อหุ้มเหมือนกับเมทแอมเฟตามีนที่ได้รับจากสายลับพยานโจทก์ดังกล่าวเป็นเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ไม่ปรากฏว่ามีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยที่ 2 ไม่มีเหตุที่จะเบิกความใส่ร้ายเพื่อให้จำเลยที่ 2 ต้องรับโทษ พยานเบิกความเป็นลำดับเชื่อมโยงกัน เชื่อว่าเบิกความตามความจริง ข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามที่โจทก์นำสืบพฤติการณ์ของจำเลยที่ 2 รับเมทแอมเฟตามีนที่จำเลยที่ 1 มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายดังกล่าวมาจากจำเลยที่ 1 ในขณะที่จำเลยที่ 1 วิ่งหลบหนีสืบตำรวจเอกหญิงศุทธิณีเข้าไปในบ้าน จากนั้นจำเลยที่ 2 รับนำเมทแอมเฟตามีนที่ได้รับไปโยนทิ้งลงในโกส่วม ทั้งยังต้มน้ำเพื่อราดเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวทิ้งลงไปในคอห่าน แสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ 2 รู้เห็นเป็นใจกับจำเลยที่ 1 ที่มีเมทแอมเฟตามีนจำนวน 34 เม็ดดังกล่าวไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำเลยที่ 2 จึงเป็นตัวการร่วมกับจำเลยที่ 1 กระทำความผิด ข้ออ้างของจำเลยทั้งสองไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์ได้ แต่ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษาว่าจำเลยที่ 2 เป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดของจำเลยที่ 1 นั้นไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ซึ่งปัญหาว่าการกระทำของจำเลยที่ 2 เป็นตัวการหรือผู้สนับสนุน เป็นปัญหาข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้โจทก์จะมีได้ฎีกาศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยเองได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 แต่ไม่อาจลงโทษจำเลยที่ 2 ให้นหนักกว่าที่ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษาลงโทษมาได้ เพราะจะเป็นการเพิ่มเติมโทษจำเลยที่ 2 อันต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 212 ประกอบมาตรา 225 แต่เห็นสมควรปรับบทลงโทษจำเลยที่ 2 เสียให้ถูกต้อง อุทธรณ์ของจำเลยที่ 2 ฟังไม่ขึ้น อนึ่ง กระเป๋าและเงินสดที่เหลือ 2,400 บาท ของกลาง ไม่ได้ใช้สำหรับซุกซ่อนเมทแอมเฟตามีน และไม่ได้มาจากการจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนของกลางในคดีนี้จึงมิใช่เครื่องมือเครื่องใช้ หรือวัตถุอื่นซึ่งได้ใช้ในการกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ

พ.ศ.2522 มาตรา 102 และมีใช้ทรัพย์สินที่ผู้ใดทำหรือมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยกระทำความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32 และ 33 (2) จึงไม่อาจรับได้ ที่ศาลชั้นต้นสั่งริบกระเป่าและเงินสด 2,400 บาท และศาลอุทธรณ์ภาค 6 มิได้แก้ไข จึงไม่ชอบ แม้จำเลยทั้งสองไม่ได้ฎีกา แต่ปัญหาเรื่องริบของกลางหรือไม่ เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้เอง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 2 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษพ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง (เดิม) 66 วรรคหนึ่ง (ที่แก้ไขใหม่) ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ค้นกระเป่าและเงินสด 2,400 บาท ของกลางแก่เจ้าของ นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6

องค์คณะ

วิชา มั่นสกุล · นพวรรณ อินทร์ทรัพย์ · ไชยงค์ คงจันทร์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1344/2555>